

กิตติกร คนศิลป : นัยสำคัญของนโยบายการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการของไทยแก่สาธารณรัฐประชาชนจีน 2518-2530 (THE IMPLICATIONS OF THE POLICY OF THAILAND IN GIVING TECHNICAL ASSISTANCE TO THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA 1975-1987) อ.ที่ปรึกษา : ศ.ดร. เอียน รีรัชวิทย์

นโยบายของไทยในการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่สาธารณรัฐประชาชนจีนเกิดขึ้นภายใต้ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และวิชาการไทย-จีน ปี 2521 ความตกลงดังกล่าวมีขึ้นเมื่อส่วนราชการซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้นมาทำกิจกรรม หลังจากที่เคยมีการทำกิจกรรมที่เป็นภารต่อภัยมาก่อนเป็นเวลานาน นับแต่นั้นเป็นต้นมา ประเทศไทยได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือสัมภาระให้กับจีนอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างทางด้านอุดมการณ์อยู่บ้าง อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่าความล้ามารถของประเทศไทยในการให้ความช่วยเหลือแก่จีนนั้นมีข้อจำกัด คือเป็นผลลัพธ์ของการพัฒนาทางวิชาการของไทย นอกเหนือน้ำใจของความร่วมมือกัน ตามอุดมคติของประเทศไทยฯ ที่มุ่งเน้นความร่วมมือกัน (ความสัมพันธ์ไทย-จีน) ไม่ปราบปราม เนื่องจากปรากฏว่าผลประโยชน์แห่งชาติได้แลกด้วยบทบาทสำคัญในการพิจารณาตัดสินใจอนุมัติโครงการฯ ว่าด้วยความร่วมมือตลอดทั้งการปฏิบัติงานภายใต้โครงการฯ อย่างหลัก / โครงการฯ

ตั้งนี้ในไทยก็เหมือนกับประเทศไทยทั้งหลาย ที่ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ เพื่อมุ่งกระชับความสัมพันธ์อันดีกับประเทศไทยเพื่อปักป้องผลประโยชน์แห่งทางการ เมืองและเศรษฐกิจ (ทั้งในระยะยาวและระยะสั้น) รวมทั้งอาศัยการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการนี้เป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศ ครอบคลุมทุกภาคของตน

ภาควิชา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
สาขาวิชา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
ปีการศึกษา 2530

ลายมือชื่อนิสิต *สมร ๙๑*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *๑๗ - ๒๕*